

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

9.5.2021 – 5. sunnuntai pääsiäisestä

Sydämen puhetta Jumalan kanssa

Tekstit

Päivän psalmi	Ps 40:2 – 6
1. lukukappale	2. Moos. 17:8 – 13
2. lukukappale	Jaak. 5:13 – 16
Evankeliumi	Luuk. 11:5 – 13

Esirukouksissamme: Ruth, Fred, Esme, Martha.

Muistamme Elle Korpela 99v.
Erkki Leinala 74v.

Laupias Jumala,

Sinä annat elämän ja sinä kutsut meidät pois, kun päiviemme määrä on täysi. Olet luvannut olla läsnä myös elämämme viimeisessä hetkessä. Kiitämme sinua armosta ja rakkaudesta, jota olet osoittanut poisnukkuneille. Me kiitämme kaikesta hyvästä, mitä heidän kauttaan annoit meille. Uskomme nyt heidät sinun haltuusi: ota heidät luoksesi. Ole lähellä surevia omaisia ja lohduta heitä ylösnousemuksen ja iankaikkisen elämän toivolla. Auta meitä kohtaamaan oma kuolemamme Kristukseen turvautuen.

Jumalanpalvelukset ovat peruutettu.

Tulevia tapahtumia

Ti 11.5.

klo 18.30 Raamattupiiri **Zoom**

Ke 12.5.

klo 18.30 Neuvoston kokous **Zoom**

*Hyvää Äitien Päivää
kaikille äideille*

Psalmi. Ps. 40:2 – 6

Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli huutoni. Hän veti minut ylös syvästä kuopasta, upottavasta liejusta. Hän nosti minut kalliolle, antoi lujan pohjan askelteni alle. Hän antoi suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalamme ylistykseksi. Tämän kuulevat monet, tuntevat pyhää pelkoa ja turvaavat Herraan. Hyvä on sen osa, joka luottaa Herraan, ei etsi apua pahan voimilta eikä käänny niiden puoleen, jotka valhetta palvelevat. Herra, minun Jumalani, kukaan ei ole sinun vertaisesi! Sinä olet tehnyt suuria tekoja, sinä ajattelet meidän parastamme. Minä haluan kertoa teoistasi – niitä on enemmän kuin voin luetella.

1. lukukappale: 2. Moos. 17:8 – 13

Refidimissä kävivät amalekilaiset israelilaisten kimppuun. Mooses sanoi Joosualle: »Valitse miehiä mukaasi ja lähde taistelemaan amalekilaisia vastaan. Huomenna minä asetun kukkulan laelle Herran sauva kädessäni.» Joosua teki niin kuin Mooses oli käskennyt ja ryhtyi taisteluun amalekilaisia vastaan, kun taas Mooses, Aaron ja Hur nousivat kukkulan laelle. Niin kauan kuin Mooseksen kädet olivat koholla, olivat israelilaiset voitolla, mutta kun hän päästi kätensä vaipumaan, olivat amalekilaiset voitolla. Kun Mooseksen kädet väsyivät, Aaron ja Hur ottivat kiven hänen istuimekseen. Sitten he kannattelivat hänen käsiään kummaltakin puolen, niin että hän jaksoi pitää niitä ylhäällä auringonlaskuun saakka. Näin Joosua voitti amalekilaiset ja heidän sotajoukkonsa.

2. lukukappale: Jaak. 5:13 – 16

Jos joku teistä kärsii, hän rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, hän laulakoon kiitosvirsiä. Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon hän luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä voidelkoot hänet öljyllä Herran nimessä ja rukoilkoot hänen puolestaan, ja rukous, joka uskossa lausutaan, parantaa sairaan. Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on tehnyt syntiä, hän saa sen anteeksi. Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan.

Evankeliumi: Luuk. 11:5 – 13

Jeesus sanoo:

”Kuvitelkaa, että joku teistä menee keskellä yötä ystävänsä luo ja sanoo: ’Veli hyvä, lainaa minulle kolme leipää. Eräs ystäväni poikkesi matkallaan luokseni, eikä minulla ole tarjota hänelle mitään.’ Toinen vastaa sisältä: ’Älä häiritse minua. Ovi on jo lukossa, ja minä olen nukkumassa lasten kanssa. En minä voi nousta antamaan mitään.’ Mutta minä sanon teille: vaikka hän ei

nousisikaan antamaan toiselle leipää pelkkää ystävyttään, hän kuitenkin tekee sen, kun tämä hellittämättä pyytää, ja hän antaa niin paljon kuin toinen tarvitsee.

Niinpä sanon teille: Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä pyytävä saa, etsijä löytää, ja jokaiselle, joka kolkuttaa, avataan. Ei kai kukaan teistä ole sellainen isä, että antaa pojalleen käärmeen, kun poika pyytää kalaa? Tai skorpionin, kun hän pyytää munaa? Jos kerran te pahat ihmiset osaatte antaa lapsillenne kaikenlaista hyvää, niin totta kai teidän Isänne paljon ennemmin antaa taivaasta Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä pyytävät.”

Saarna

Suomalaisen kirkkovuoden tekstit puhuvat tänään rukoilemisesta. Tämän sunnuntain evankeliumi puhuu rukoilemisesta hyvin arkiseen tyyliin. Lapset rukoilevat vanhemmiltaan erilaisia asioita. Yleensä liitämme sanaan ”rukoilla” jotakin mitä pyydämme ja anomme. Ylistystä ja kiitosta on yleensä vaikea muistaa rukoiluksi.

Teksti koostuu kahdesta osasta: Ensimmäinen opettaa rukouksen tärkeyttä, toinen sisältää lupauksen siitä, että Jumala kuulee rukoukset ja on valmis antamaan moninkertaisesti enemmän hyvää kuin mitä rukoilija osaa edes pyytää! Vertauksen taustalla on ajatus siitä, että kuka tahansa auttaa naapuriaan, jos ei nyt rakkaudesta niin ainakin velvollisuudesta. Kirkkoisä Augustinus (354-430) tulkitsi tekstiä aikoinaan seuraavalla tavalla. Jos unestaan herätetyn ihmisen on pakko vastoin tahtoaan täyttää hänelle esitetty pyyntö, kuinka paljon enemmän on meille valmis antamaan Jumala, joka ei nuku, vaan joka herättää meidät unestamme rukoillaksemme häntä. Ajatelkaa miten paljon Taivaallinen Isämme tuhlaa katoamattomia, taivaallisia lahjojaan kaikille, jotka pyytävät niitä häneltä. Mutta hyvä ystävä, pitää uskaltaa pyytää. Jumala haluaa, että pyydämme ja kerromme Hänelle asioitamme. Hän haluaa olla meidän kanssamme yhteydessä, vaikka Hän tietääkin mitä sinulle kuuluu. Meillä on vuorovaikutuksen Jumala. Jumala loi ihmisen vuorovaikutukseen kanssaan. Siitä kertoo Raamattu usealla tavalla. Siksi Hän lähetti meille Jeesuksen, siksi Hän lähetti meille Pyhän Hengen, että me saamme olla Häneen yhteydessä, saamme olla yhdessä Hänen kanssaan.

Toisaalta kuka tahansa äiti tai isä on valmis antamaan lapselleen kaikenlaista hyvää. Teksti puhuu meille Jumalan hyvydestä, Hänen rajattomasta kärsivällisyydestään meitä kohtaan. Se puhuu Hänen rajattomasta rakkaudestaan meitä kohtaan, jota ei edes isä tai äiti voi osoittaa lapsilleen. Ajatelkaa miten suunnaton se on! Meidän pahojen ihmisten hyvyys kaikinensa tulee yleensä esiin juuri vanhemmuudessa ja se miten me lapsiamme rakastamme, mutta Jumalan rakkaus on jotain enemmän. Tämä on hyvin lohduttava ajatus erityisesti sille, joka ei ole kokenut vaikkapa äidin rakkautta. Se antaa lohtua sille, jota vanhemmat, äitikään ei ole rakastanut. Voiko niinkin olla? Kyllä voi. Mieleeni nousee eräs työkaverini vuosien takaa. Hän on mielestäni äärimmäisen ihana tyyppi, mahtava lauluääni ja hyvin lahjakas urkuri. Mielestäni hän on myös hyvin kaunis. Tämä upea nainen kertoi minulle, että hän on aina kokenut olevansa monilapsisessa perheessään äidilleen aivan yhdentekevä. Hän koki hyvin vahvasti, että äiti ei rakastanut häntä yhtään. Mutta hän koki suurta lohtua ja voimaa siitä, että Jumala rakastaa häntä, enemmän kuin kukaan vanhempi voi lastaan rakastaa. Näin Jumala vakuuttaa meille Jesajan kirjassa (Jes 49: 15-16): Unohtaako äiti rintalapsensa, unohtaisiko hoivata kohtunsa hedelmää? Vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda. Käsieni ihoon minä olen sinut piirtänyt,.. Vaikka emme kokisi maallista rakkautta elämässämme, tai olemme menettäneet läheisemme, olemme menettäneet äitimme, niin Jumala ei sinua unohda, hyvä ystävä. Olet siunattu!

Pastori Johanna Porkola

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury